

Zegelrecht onwettig?

Meerdere gemeenten vragen zegelrecht als je hen een fotokopie van een akte uit de burgerlijke stand vraagt. Dat dit niet altijd wettelijk is, bewijzen onderstaande uitspraken van de Rechtbank van Eerste Aanleg en het Hof van Beroep te Gent.

Rechtbank van eerste aanleg Veurne 5 A kamer,

De Rechtbank van Eerste Aanleg van het gerechtelijk arrondissement Veurne, 5 A kamer, wijzend in burgerlijke zaken, heeft het volgende vonnis verleend:

AR nr. 00/228/A

In de zaak:

DEPUYDT Rogier, ere-accountant, wonende aan de Tempelhofstraat,17 in 8470 Distel;

eiser, hebbende als raadslieden Meesters Vandelacluze Danny & Crabeels Dany, advocaten te 8400 Oostende, E.Beernaertstraat, 58/1;

tegen:

1. DE AMBTENAAR VAN DE BUBGERUJICE STAND VAN DE STAD VEURNE, wiens kantoor gevestigd is op het Stadhuis te 8630 Veurne, Grote Markt, 27;

2. De Stad VEURNE, vertegenwoordigd door haar college van Burgemeester en Schepenen, gevestigd op het Stadhuis te 8630 Veurne, Grote Markt, 27;

verweerders, hebbende als raadsman Meester Dirk WAEYAERT, advocaat te 8630, Veurne, Sasstraat, 14;

Gezien het dossier van de rechtspleging, in bijzonder bet exploit van dagvaarding, betekend op 14 april 2000;

Gelet op de artikelen 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Gelet op de artikelen 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

.

Gehoord de partijen ter zitting van 16 maart 2001, waarop de debatten gesloten werden en de zaak in beraad. genomen werd.

I. DE FEITEN EN DE VORDERING.

1.1.Eiser is bezig met opzoekingen te verrichten in de registers van de burgerlijke stand van diverse gemeenten en steden met betrekking tot de familie DEPUYDT.

Verweerders stellen dat de gegevens uit de registers van de burgerlijke stand van minder dan 100 jaar oud enkel kunnen bekomen worden na schriftelijke aanvraag en dat per geraadpleegde akte 80 fr. moet betaald worden overeenkomstig het belastingreglement, waarmee eiser niet akkoord gaat.

1.2. Eiser vordert dat er gezegd wordt voorrecht dat gedaagden verplicht zijn vanaf de 48 uur na de betekening van het tussen te komen vonnis

- eiser gratis inzage te verlenen in alle akten van de burgerlijke stand;
- fotokopies te laten afleveren zonder enige vergoeding, andere dan de reële kosten voor de kopie;

Verder vordert eiser dat er gezegd wordt voor recht dat de vordering van 80 fr. onwettig is daar ze strijdig is met de wetgeving inzake openbaarheid van bestuur.

Ten slotte vordert eiser dat de ambtenaar van burgerlijke stand tot een dwangsom van 50.000 BF zou veroordeeld worden per weigering tot inzage en aflevering van een kopie bij elke belemmering van het door de rechtbank toegelaten opzoekingswerk.

II. BEOORDELING

2.1. De registers van de burgerlijke stand zijn wel bestuursdocumenten, zoals bedoeld in de wet van 12 november 1997 betreffende de openbaarheid van bestuur in provincies en gemeenten. Een bestuursdocument is immers 'alle informatie, in welke vorm ook waarover een gemeentelijke administratieve overheid beschikt. M.a.w. de term moet extensief worden uitgelegd; openbaarheid is immers de regel, beslotenheid de te motiveren uitzondering' (artikel 2 van de wet van 12 november 1997 betreffende de openbaarheid van bestuur in de provincies en gemeenten; Veny, L.M. en De Maertelaere J., 'De openbaarheidscirkel is (bijna) rond: een wettelijke regeling au ook voor provincies en gemeenten', R.W., 1997-98,,1033).

Evenwel wordt in artikel 45 B W in een afwijkende regeling voorzien voor wat betreft het verrichten van bepaalde opzoekingen en de afgifte van eensluitende afschriften of uittreksels over de afstamming van personen.

Verweerders zijn niet gehouden om eiser inzage te verlenen in alle akten van de burgerlijke stand, zoals eiser vordert. Dit zou immers neerkomen op een rechtstreekse en onbepaalde raadpleging door eiser van de registers van de burgerlijke stand, wat krachtens artikel 45§1 BW verboden is. Eiser kan immers krachtens artikel 45§1 BW enkel toestemming verkrijgen om bepaalde opzoekingen te laten verrichten. Dit onderdeel van de vordering van eiser is derhalve ongegrond.

2.2. Artikel 45 § 2 bepaalt evenwel dat de eensluitende afschriften en de uittreksels kosteloos voorzien worden van het zegel van het gemeentebestuur, terwijl artikel 13 van de wet van 12 november 1997 bepaalt dat voor de afgifte van het afschrift een vergoeding kan gevraagd worden, die in geen geval meer mag bedragen dan de kostprijs. Deze vergoeding moet door de gemeenteraad vastgesteld worden.

Het door de gemeenteraad vastgestelde bedrag van 80 fr. per kopie overtreft manifest de reële kost voor een kopie en zelfs de gangbare prijs voor een kopie in eender welke handelszaak, waar tegen betaling fotokopies genomen kunnen worden. Dit bedrag is dan ook in strijd met artikel 13 van de wet van 12 november 1997, des te meer daar het duidelijk de bedoeling van de wetgever was dat dit bedrag geen ontradend effect mocht hebben, wat hier duidelijk wel het geval is (Gedr. St., Kamer, 1996 97, nr.S71/5, p. 15)

Ten onrechte stellen verweerders dat krachtens artikel 45 BW het niet mogelijk zou zijn om gewone kopies te maken. Er is in artikel 45 BW immers geen sprake van 'voor eensluitend verklaarde afschriften', maar enkel van 'eensluitende afschriften', die in feite gewone fotokopies zijn, die zoals hierboven reeds vastgesteld krachtens artikel 45 § 2 BW kosteloos van het zegel van het gemeentebestuur moeten voorzien worden.

Verweerders zijn derhalve inderdaad gehouden om eensluitende afschriften of uittreksels te laten afleveren zonder enige vergoeding, andere dan de reële kosten voor een kopie, en dit uiteraard binnen de perken van de verleende machtiging van dhr. Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg overeenkomstig artikel 45 BW.

2.3. Uit het dossier blijkt dat verweerders niet discretionair te werk gegaan is, maar daadwerkelijk overtuigd was overeenkomstig de wet te handelen. De noodzaak om een dwangsom op te leggen, wordt door eiser niet aangetoond

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Rechtdoende op tegenspraak en in eerste aanleg,

Alle strijdige en meeromvattende besluiten verwerpend als ongegrond, niet terzake dienend of overbodig.;

Verklaart de vordering ontvankelijk, en in de navolgende mate gegrond ;

Zegt voor recht dat gedaagden verplicht zijn om eensluidende afschriften uit de registers van de burgerlijke stand af te leveren aan eiser zonder enige vergoeding, andere dan de reële kosten voor deze afschriften, en dit binnen de perken van de overeenkomstig artikel 45 BW verleende toestemming van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Veurne.

Zegt derhalve voor recht dat de vordering van 80 fr. per afschrift onwettig is, aangezien ze in strijd is met artikel 13 van de wet van 12 november 1997 betreffende de openbaarheid van bestuur in de provincies en de gemeenten.

Wijst het meergevorderde af als zijnde ongegrond.

Veroordeelt verweerders tot de kosten van het geding, aan hun zijde niet te begroten, nu deze kosten ten hunnen laste blijven, en aan de zijde van eiser, bij gebrek aan opgave, evenmin te vereffenen.

Verklaart het huidig vonnis uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling en met uitsluiting van het vermogen van kantonnement.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van zeventwintig april tweeduizend en één.

Aanwezig: G.Vandaele, Alleenzetelend Rechter, Voorzitter 5A kamer en E. Van Cayseele, ea adjunct-griffier.

Als gevolg van deze uitspraak, stuurt op 7 mei 2001 de heer Dirk Waeyaert, advocaat van de stad Veurne, onderstaande brief aan het college van Burgemeester en Schepenen.

Geachte Heer Burgemeester, Dames en Heren Schepenen,
Geachte Heer, Mevrouw,

Ik heb de eer u hierbij een kopij te laten geworden van het tussengekomen vonnis.

Zoals we mochten verwachten werd de vordering gegrond verklaard in die zin dat u verplicht bent eensluidende afschriften uit de registers van de burgerlijke stand af te leveren, zonder enige vergoeding andere dan de reële kosten van deze afschriften

De rechtbank neemt aan dat overeenkomstig art. 45 § 2 uittreksels kosteloos moeten worden voorzien van een zegel van het Gemeentebestuur, alsmede verwijst men naar artikel 13 van de wet van 12 november 1997.

Mag ik uw reactie hierop ?

Met de meeste hoogachting,

Dirk Waeyaert

De reactie bleef niet lang uit en er werd een procedure opgestart voor het Hof van Beroep te Gent om de eerste uitspraak van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Veurne, ongedaan te maken. Maar ook hier vangt de stad Veurne bot... Zie hieronder het vonnis dat het Hof van Beroep in deze zaak velde.

Hof van beroep te Gent
13° Kamer
Gerechzitting van 12.02.2003

2001/AR/1497

In de zaak van:

1. AMBTENAAR VAN DE BURGERLIJKE STAND STAD VEURNE, met burelen te 8630 VEURNE, Grote Markt 27,

2. STAD VEURNE, College van Burgemeester en Schepenen, 8630 VEURNE, Grote Markt 27,

appellanten, vertegenwoordigd door Mr. WAEYAERT Dirk, advocaat te 8630 VEURNE, Sasstraat 14

tegen:

DEPUYDT Roger, wonende te 8470 GISTEL, Tempelhofstraat 17,

geïntimeerde, vertegenwoordigd door Mr. VANDELACLUZE Daniel, advocaat te 8400 OOSTENDE, E. Beernaertstraat 106

velt het Hof het volgend arrest:

Partijen werden gehoord in hun middelen en besluiten ter openbare terechtzitting en de stukken werden ingezien.

Het hoger beroep tegen het vonnis d.d. 27 april 2001 gewezen door de rechtbank van eerste aanleg te Veurne, kamer 5A, is tijdig en regelmatig naar de vorm.

Het incidenteel beroep is eveneens ontvankelijk.

I.

Met dagvaarding d.d. 14 april 2000 ten laste van de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand van de Stad Veurne respectievelijk de Stad Veurne, appellanten, vordert de heer R.Depuydt, geïntimeerde, dat

- appellanten solidaair veroordeeld worden om geïntimeerde gratis inzage te verlenen in alle akten van de burgerlijke stand;
- dat voor recht wordt gezegd dat de invordering van 80 BEF onwettig is daar ze in strijdig is met de wetgeving inzake openbaarheid van bestuur;
- fotokopieën worden afgeleverd zonder enige vergoeding andere dan de reële kosten per kopie;
- aan de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand een dwangsom van 50.000 BEF per weigering tot inzage en aflevering van kopie bij elke belemmering van het door de rechtbank toegelaten opzoekwerk, wordt opgelegd.

De eerste rechter

- verklaart de vordering ontvankelijk en in bepaalde mate gegrond;
- zegt voor recht dat appellanten verplicht zijn om eensluidende afschriften uit de registers van de burgerlijke stand af te leveren aan geïntimeerde zonder enige vergoeding andere dan de reële kosten voor deze afschriften, en dit binnen de perken van de overeenkomstig art. 45 B.W. verleende toestemming van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Veurne;
- zegt verder voor recht dat de vordering van 80 BEF per afschrift onwettig is, aangezien ze in strijd is met artikel 13 van de wet van 12 november 1997 betreffende de openbaarheid van bestuur in de provincies en de gemeenten.

Het door geïntimeerde meer gevorderde wordt afgewezen als ongegrond.

Appellanten worden veroordeeld tot de gerechtskosten.

De eerste rechter neemt in eerste orde aan dat de registers van de burgerlijke stand bestuursdocumenten zijn in de zin van de wet van 12 november 1997. Verder stelt de eerste rechter vast dat uit art. 45 B.W. volgt dat er voor appellanten geen gehoudenheid is om inzage te verlenen in alle akten van de burgerlijke stand; geïntimeerde kan *'enkel toestemming verkrijgen om bepaalde opzoekingen te laten verrichten'*. (citaat zoals onderstreept in het bestreden vonnis)

Uit de samenlezing van art. 45 §2 B.W. en art. 13 van de wet van 12 november 1997 concludeert de eerste rechter dat het door de Gemeenteraad van de Stad Veurne vastgestelde bedrag van 80 BEF per kopie, manifest overdreven is en strijdig met art. 13 voormeld. Slechts de reële kosten mogen worden aangerekend. Het standpunt van appellanten dat het volgens art. 45 B.W. onmogelijk is dat gewone kopieën worden gemaakt, wordt afgewezen; de eerste rechter beschouwt 'eensluitende afschriften' zoals vermeld in art. 45 B.W. als gewone kopieën.

Tenslotte acht de eerste rechter de noodzaak om en dwangsom aan appellanten op te leggen, niet aangetoond.

II.

Partijen hernemen grotelijks de voor de eerste rechter ingeroepen argumenten.

Appellanten vorderen de vernietiging van het bestreden vonnis en de veroordeling van geïntimeerde tot de gerechtskosten van beide aanleggen.

Geïntimeerde vordert de afwijzing van het principaal beroep als ongegrond en formuleert incidenteel beroep tot:

- het verlenen van inzagerecht In alle akten van de burgerlijke stand na 1900;
- het zeggen voor recht dat de vordering van 80 BEF of gelijk welk ander bedrag of uurloon, onwettig is daar ze strijdig is met de wetgeving inzake de openbaarheid van bestuur;
- het veroordeling. tot het laten afleveren van fotokopieën zonder enige vergoeding, andere dan de reële kosten voor de kopie zoals gesteld door het K.B. van 30 augustus 1996;
- het veroordelen van de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand tot een dwangsom van 50.000 BEF per weigering tot inzage en aflevering van een kopie bij elke belemmering van het door de rechtbank toegelaten onderzoekwerk.

BEOORDELING

I.

A.

Zoals de eerste rechter terecht aanneemt zijn de registers van de burgerlijke stand bestuursdocumenten in de zin van de Wet van 12 november 1997 betreffende de openbaarheid van bestuur in provincies en gemeenten.

Art. 2 van voormelde Wet geeft onder

- 1°. de definitie van administratieve overheid, als zijnde 'administratieve overheid zoals bedoeld in art. 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State'
- 2°. de definitie van bestuursdocumenten, als zijnde: 'alle informatie in welke vorm ook waarover een administratieve overheid beschikt'.

De gemeentelijke overheid is een administratieve overheid die over de informatie neergelegd in de registers van de burgerlijke stand beschikt.

De vaststelling dat voorgaande eventueel als gevolg kan hebben dat dezelfde documenten, minstens dezelfde informatie, die zowel bij een administratieve overheid als bij een andere dienst bewaard worden, bij de administratieve overheid onder een grotere vorm van openbaarheid vallen dan bij die andere dienst, doet geen afbreuk aan wat voorafgaat.

In beginsel is dan ook de voormelde Wet van 12 november 1997 betreffende de openbaarheid van bestuur in provincies en gemeenten van toepassing op de registers van de burgerlijke stand die zich bevinden bij de Stad Veurne.

B.

Uit art. 45 B.W. volgt m.b.t. de registers van de burgerlijke stand een bijzondere regeling wat de openbaarheid ervan betreft.

Onder § 1 van art. 45, derde lid, wordt een bijzondere procedure beschreven, waarbij een ieder die doet blijken van een familiaal, wetenschappelijk of ander wettig belang, zonder enige andere vorm van proces en zonder kosten, na mondeling of schriftelijk verzoek, toestemming kan bekomen vanwege de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, om *'bepaalde opzoekingen te laten verrichten of een eensluitend afschrift of een uittreksel te laten afgeven over de afstamming van de personen op wie de akte betrekking heeft'*.

Hieruit volgt dat de kwestieuze verzoeker geen rechtstreeks onderzoeksrecht kan hebben op alle documenten van de registers van de burgerlijke stand.

Terecht heeft de eerste rechter hieruit. besloten dat, waar geïntimeerde verzocht om inzage te bekomen in alle akten van de burgerlijke stand, dit standpunt niet kan gevolgd worden.

Het incidenteel beroep vanwege geïntimeerde, waar hij, opnieuw vraagt dat hem inzage zou worden verleend in alle akten van de burgerlijke stand na 1900, is bijgevolg hoe dan ook ongegrond.

Voor de goede orde bevestigt het Hof dat de machtiging van de voorzitter niet kan slaan op het 'opzoekingen verrichten', doch wél, zoals art. 45 B.W. bepaalt op het 'opzoekingen laten verrichten'. Van de reeds vier door de voorzitter verleende machtigingen is er één, met name die van 5 maart 1999, die het woordje 'laten' heeft laten vallen (zie stuk nr. 3, dossier geïntimeerde)

II.

A.

Gedateerd op 9 maart 1998 respectievelijk op 5 maart 1999 heeft geïntimeerde vanwege de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Veurne machtiging bekomen zoals omschreven in art. 45 § 1, 3° lid B.W. (zie stukken nrs. 1 en 3, dossier geïntimeerde), 'telkens voor de duur van één jaar vanaf heden'.

Gedateerd op 24 januari 2001 respectievelijk op 15 januari 2002 heeft geïntimeerde eveneens telkens 'voor de duur van één jaar vanaf heden' weerom dergelijke machtiging ontvangen (zie stukken nrs. 16 en 17, dossier geïntimeerde).

Uit de voorgelegde briefwisseling blijkt dat er tussen de partijen betwisting is ontstaan nopens de kostprijs van de raadpleging van de akten.

Door appellanten wordt onder stuk 1 afschrift van het belastingsreglement van de Stad Veurne voorgelegd, goedgekeurd op de zitting van de Gemeenteraad van 22 december 1997 (voor de dienstjaren 1998 tot en met 2000) onder art. 2:

d) op de afgifte van allerlei andere getuigschriften, uittreksels, legalisaties, vergunningen enz. die ambtshalve of op verzoek worden uitgereikt:

- 1) voor de stukken die aan het zegelrecht onderworpen zijn:
 - * 100 frank voor een enig of eerste exemplaar, behoudens voor de afgifte van afschriften van de burgerlijke stand, waarvoor een recht van 60 frank wordt aangerekend;
 - * 50 frank voor een tweede en voor elk volgend exemplaar dat gelijktijdig met het eerste exemplaar wordt afgegeven;
- 2) voor de stukken die niet aan het zegelrecht onderworpen zijn:
 - * 80 frank voor een enig of een eerste exemplaar
 - * 40 frank voor een tweede en elk volgend exemplaar dat gelijktijdig met het eerste exemplaar wordt afgegeven.

In de aanvang van de briefwisseling met het Stadsbestuur van de Stad Veurne heeft de Burgemeester eerst melding gemaakt van een kostprijs 80 BEF 'per geraadpleegde akte' (zie stuk nr. 9: brief d.d. 13 april 1999 vanwege de Burgemeester), waaruit zou kunnen worden opgemaakt dat men bij appellanten aanvankelijk van mening was dat er geen zegelrecht verschuldigd was.

Met schrijven d.d. 30 juli 1999 bevestigt men van de zijde van appellanten dat er 260 BEF dient betaald te worden "per akte." (zie stuk nr. 12, dossier geïntimeerde). Hieruit kan opgemaakt worden dat er 60 BEF als belasting wordt gevorderd, voor de Stad Veurne méér 200 BEF zegelrecht.

B.

Uit de gezamenlijke lezing van art. 45 B.W. én de voormelde Wet van 12 november 1997 volgt dat er door appellanten niets méér kan gevorderd worden dan een vergoeding voor de reële kost van een kopie, in zoverre er een kopie wordt afgegeven.

Art. 45 § 1, derde lid alsook § 2, eerste lid B.W. heeft het over het afgeven van 'eensluitende afschriften of een uittreksel'. Deze zouden dan 'kosteloos voorzien' worden van 'het zegel van het gemeentebestuur'.

Voormeld art. 45 verbiedt evenwel niet aan de bewaarder van de akten van de burgerlijke stand, niet-ondertekende of niet-gezegelde en bijgevolg niet-bewijskrachtige kopieën af te geven.

Daarenboven dateert de Wet van 12 november 1997 van nà de regelingen voor de openbaarheid van de registers van de burgerlijke stand neergelegd in art. 45 B.W., waarbij onder art. 13 expliciet volgende wordt bepaald: 'Voor de afgifte van een afschrift van een bestuursdocument kan een vergoeding worden gevraagd waarvan het bedrag wordt vastgesteld door de provincie- of gemeenteraad. De vergoeding die eventueel wordt gevraagd voor het afschrift, mag in geen geval meer bedragen dan de kostprijs.'

Art. 45 B.W. dient in dit licht van de latere, duidelijke Wet van 12 november 1997 betreffende de openbaarheid van bestuur in provincies en gemeenten, te worden gelezen.

Enkel de bewijskrachtige -met andere woorden voor eensluitend verklaarde, ondertekende en gezegelde- afschriften en (uittreksels) zijn onderworpen aan het zegelrecht van art. 8, 13° van het Wetboek der Zegelrechten en niet de gewone kopieën (zie o.m. advies Raad van State d.d. 3 april 1990 aan Ministerie van Binnenlandse Zaken 'over de interpretatie van de Archiefwet van 1955' (Missclenanea Archivistica, Archiefwet 1), Brussel, Algemeen Rijksarchief en Rijksarchief in de Provinciën, 1990, 11; stuk nr. 15, dossier geïntimeerde; zie ook F.Schram, "De openbaarheidswetgeving in beweging, TGEM, 200112, blz. 110 + noot nr. 161).

Art. 13 van de Wet van 12 november 1997 Is in dit opzicht zeer duidelijk: slechts de kostprijs van het afschrift kan worden aangerekend; een en ander heeft uiteraard ook zijn fiscale implicaties. Voorgaande geldt evenwel onder voorbehoud dat slechts 'afschriften', bijgevolg slechts gewone fotokopieën worden gevraagd, zoals geïntimeerde overigens ook van bij de aanvang van de gerechtelijke procedure heeft gevorderd.

Een en ander kan bij het begrip van de bedoeling van de wetgever slechts in voormelde zin worden begrepen,

zoniet is het voor personen zoals geïntimeerde die een rechtmatig belang heeft bij het onderzoek van de stamboom van zijn familie, een onbetaalbare zaak om gebruik te maken van de principiële openheid van de akten van de burgerlijke stand. Rechten waarvan de uitoefening financieel onredelijk bemoeilijkt wordt, zijn holle rechten.

De voorliggende problematiek ligt duidelijk in het spanningsveld tussen de lokale (gemeentelijke) overheid en de hogere (federale) overheid, waar beslissingen van de hogere overheid soms verregaande gevolgen hebben in de relatie tussen de lokale overheid en de burger.

C.

In zijn incidenteel beroep vraagt geïntimeerde voor recht te zeggen dat de vordering van 80 BEF of gelijk welk ander bedrag of uurloon, onwettig is daar ze strijdig is met de wetgeving inzake de openbaarheid van bestuur en dat fotokopieën moeten worden afgeleverd zonder enige vergoeding, andere dan de reële kosten voor de kopie zoals gesteld door het K.B. van 30 augustus 1996.

Art. 13 van de Wet van 12 november 1997 heeft het over 'reële kosten' 80 BEF (ongeveer 2 EUR) dan wel 60 BEF (ongeveer 1,50 EUR) of meer per fotokopie is dan ook strijdig met die Wet.

Het is evenwel niet aan de feitenrechter om in dezen het K.B. van 30 augustus 1996 te doen toepassen, aangezien dit niet eens is genomen in uitvoering van de Wet van 12 november 1997, terwijl art. 13 van de Wet van 12 november 1997 het heeft over de vaststelling van het bedrag door de Gemeenteraad onder die restrictie dat deze niet meer mag zijn dan de kostprijs.

De rechter kan in dezen alleen maar vaststellen dat het bedrag van 80 BEF (en uiteraard alles wat méér is dan 80 BEF) onwettelijk is en bijgevolg niet mag toegepast worden ten opzichte van geïntimeerde (méér kan niet voor recht worden gezegd, gezien de relativiteit van de gerechtelijke uitspraak). De rechter kan zich niet zomaar in de plaats stellen van de Stad Veurne en een concreet cijfer voorstellen.

D.

Op de vraag tot het opleggen van een dwangsom wordt niet ingegaan, onder meer daar het niet aan de rechter is om voor de concrete aangelegenheid van de reële kostprijs van de fotokopieën in de plaats van de bevoegde overheid te treden.

Bijkomend neemt het Hof aan dat appellanten als administratieve overheid in dezen zullen handelen naar wat een gerechtelijke uitspraak voorhoudt in de relatie tussen appellanten en geïntimeerde.

III.

Uit wat voorafgaat volgt dat zowel het principaal als het incidenteel beroep ongegrond zijn. Rekening houdend met voorgaande wordt het bestreden vonnis bevestigd doch met een lichte aanpassing van de bewoordingen met het doel zo duidelijk als mogelijk te zijn.

OP DEZE GRONDEN,

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak

Toepassing makend van artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het, taalgebruik in gerechtszaken;

Verklaart het principaal beroep en incidenteel beroep beide ontvankelijk doch ook beide ongegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis, met deze verduidelijking van de vierde en vijfde alinea van het dispositief:

'Zegt voor recht dat appellanten verplicht zijn om fotokopieën uit de registers van de burgerlijke stand af te leveren aan geïntimeerde zonder enige vergoeding andere dan de reële kosten ervoor, en dit binnen de perken van de overeenkomstig art. 45 B.W. verleende toestemming van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Veurne; Dat, in zoverre de machtiging werd c.q. wordt verleend om "opzoeken te verrichten" deze dient gelezen te worden als "opzoeken te laten verrichten";

Zegt derhalve ten overvloede voor recht dat de vordering van 80 BEF per fotokopie onwettelijk is, aangezien ze in strijd is met artikel 13 van de Wet van 12 november 1997 betreffende de openbaarheid van bestuur in de provincies en de gemeenten. "

Besluit:

- **de kostprijs voor kopies van een akte die valt onder regelingen opgenomen in het Burgerlijk Wetboek art. 45, mogen niet meer bedragen dan de reële kostprijs. Hierbij bedoelt men de prijs die men in een gewone handelszaak waar men kopies kan maken, zou vragen om kopies te maken;**
- **het volgens de wet op de openbaarheid van bestuur het niet toegelaten is om hier een uurloon of andere kosten voor aan te rekenen.**